

מראי מקומות - יבמות

צז:

וא"כ מה שהיו נשואין קודם הגרות אינו כלום, ואין מקום לגזור. ורק אם היו נשואין עדיין אחר הגרות, אז יש מקום לגזור דאתו לאחלופי, וע"ש בהמשך דבריו שביאר במה נח' האמוראים בזה.

ג. בטר אבא שדינן

פרש"י, דאז מידע ידעי דהאי דשרינן להו משום דאין אחוה מן האב לגר, דסתם עובדת כוכבים זונה היא, ומאיש אחר הוא. אולם ע' ברשב"א ועוד ראשונים, שפירשו שהוא משום דזרמת סוסים זרמתם, וכמו שפרש"י על המשנה לבאר למה אין חליצה ויבום. וכ' הערוך לנר, דמה שלא פרש"י כאן מטעם זה, היינו משום דאף דע"פ האמת הטעם הוא משום זרמת סוסים, אבל מהכ"ת דטעם זה ידוע לכל [דלא יטעו משום דידעי טעם זה], וא"כ פ' טעם ידוע, דהיינו די"ל דמאיש אחר הוא.

ד. איכא דאמרי ה"נ מסתברא... אלא

אי אמרת אסירי, מאי אפי'

הק' רעק"א, הא מ"מ ההיתר לעלמא קתני במתני', דקתני אין חולצין, וא"כ בזה שפיר שייך לומר אפי', דהאפי' קאי על ההיתר לעלמא, והניח בצ"ע.

א. אח הוא וברי הוא וכו'

כ' תוס' דכל אלו המעשים לא משמיעין לך מיד, אלא לתשובת הצדוקים. פי' המהרש"ל, שאם ישאלום המינים חידות, ואז יוכלו להשיב להם, ובזה מודיע להם שהתורה שלנו שלימה בכל החכמות. אולם כ' בהג' יעב"ץ דשייך נפק"מ גם למעשה לישראל לענין חיוב חטאות, כי הא דתנן בכריתות (יד) יש בא ביאה א' וחייב עלי' ו' חטאות.

ב. שרא להו ר' אחא בר יעקב למנסב נשי דהדדי

כ' הריטב"א שיש ג' אופנים של איסורי קורבה בגרים. (א) היכא שלידתן בקדושה, אז קרובים הם מצד האם מן התורה. (ב) מדרבנן, שלא יאמרו באנו מקדושה חמורה לקדושה קלה, וזהו בכל האיסורי ערוה שהיו נזהרים בהם כשהיו גוים, אמרי' דמדרבנן אינן מותרין מצד הא דגר שנתגייר כקטן שנולד דמי. (ג) לפעמים חז"ל היו אוסרים להם אף מה שהי' מותר להם בהיותם גוים, כדי שלא יבואו לטעות ולמסרך ולהתחלף, או הם או אחרים. ועפ"ז כ' הריטב"א לחדש דמה שאסר ר' ששת בסוגיין, היינו רק היכא שהמשיכו בנישואיהן אף אחר הגרות, דאז יהיו אסורים לנשי אחיהם. אבל אם היו נשואין להם רק קודם הגרות, אז כ"ע ידעי דגר שנתגייר כקטן שנולד דמי,